

ВІДГУК

опонента, доктора юридичних наук Запотоцької Олени Василівни

на дисертацію Булаєва Віктора Петровича

«Адміністративно-правове регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України», подану на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 – Право

1. Ступінь актуальності обраної теми

Вивчення змісту дисертації та наукових праць Булаєва Віктора Петровича дає підстави зробити висновок про актуальність обраної теми, достатній ступінь обґрунтованості та достовірності наукових положень та висновків, що виносяться на захист, їх практичну значущість, а також про глибокий аналіз питань, пов'язаних із адміністративно-правовим регулюванням діяльності інформаційних служб системи МВС України.

Обрана дисертантом тема для дослідження є дійсно актуальною і торкається широкого кола питань адміністративного та поліцейського права. Впровадження європейських стандартів забезпечення прав і свобод людини і громадянина на сучасному етапі розвитку нашої держави, потребує якісно нового підходу щодо діяльності всіх державних інституцій. В цьому напрямку здійснюються глибинні перетворення в різних сферах правоохоронної діяльності держави. Одним із таких напрямів є широке інформування громадськості про результативність роботи державних інституцій. Не є виключенням і МВС України, яке останнім часом багато уваги приділяє побудові зворотного зв'язку з інститутами громадянського суспільства, відкритості та прозорості своєї діяльності в процесі забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина.

Одним із нагальних напрямом у діяльності МВС є формування позитивної іміджу сучасного правоохоронця в очах громадськості та розгортання більш активної взаємодії та співпраці суспільства з Національною поліцією і МВС України. Відсутність адміністративно-правового регулювання діяльності підрозділів комунікації та взаємодії Національної поліції і МВС України із громадськістю та

ЗМІ унеможливилює реалізацію провідної ідеї інформаційної політики МВС України, що полягає у налагодженні партнерських відносин правоохоронців із населенням.

Вивчаючи статистичні матеріали Департаменту комунікації МВС України, протягом 2019 року Департаментом комунікації МВС України забезпечувалося щоденне надання засобам масової інформації повідомлень та аналітичних матеріалів про оперативну обстановку в державі, розкриття найбільш тяжких та резонансних злочинів, вилучення зброї, вибухівки, наркотичних речовин, стан безпеки дорожнього руху, викриття зловживань у сфері земельних відносин, викриття посадових злочинів тощо. Відповідні матеріали розміщувалися на офіційному інтернет-сайті МВС України та відповідних сайтах ГУНП МВС.

Беручи до уваги напрямки, які зазначені в Стратегії розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2017 р. № 1023-р, сучасні виклики і загрози, насамперед гібридні, зумовлені впливом комплексу соціально-демографічних, економічних, політичних, правових, психологічних і технологічних факторів, вимагають системного реагування, адекватної трансформації сектору національної безпеки, зокрема органів системи МВС України. Тому цілями Стратегії є створення безпечного середовища розвитку вільного суспільства, забезпечення високої ефективності діяльності органів системи МВС України, зміцнення суспільної довіри до неї з урахуванням визначальної ролі громадянина у розбудові України як безпечної європейської держави. Одним із підходів реалізації цілей Стратегії є інформатизація діяльності, яка передбачає підвищення ефективності роботи і взаємодії органів системи МВС України шляхом максимального використання інформаційно-комунікаційних технологій.

Актуальність питань підвищення рівня інформаційного забезпечення правоохоронної системи та використання стратегічних комунікацій викликана насамперед глобальними змінами в інформаційному середовищі, що відбулися з приходом ери цифрових технологій, суттєвим прискоренням процесів діджиталізації та розвитку можливостей мережі Інтернет.

Вирішення питання побудови зворотного зв'язку МВС України і громадянського суспільства знаходиться в площині формування та реалізації дієвої

інформаційно-комунікативної політики, яка потребує інституційного, організаційного, фінансового та наукового забезпечення.

Особливого значення проблема інформаційно-комунікативної діяльності Національної поліції та МВС України набуває за перехідного періоду та становлення громадянського суспільства. За цих умов інформаційно-комунікативна діяльність МВС України важлива, насамперед як чинник формування нового типу відносин «держава – суспільство», відмовлення від моделі безвідповідальності державних органів.

На сьогодні у діяльності Національної поліції та МВС України постали актуальні питання аналізу нормативно-правової бази державної інформаційно-комунікативної політики, права висвітлення і коментування діяльності органів державної влади, зокрема, Національної поліції та МВС України, взаємодії Національної поліції та МВС України з громадськістю, особливості діяльності прес-служб Національної поліції та МВС України як джерела офіційної інформації, принципи планування і діяльності прес-служб на основі нормативних документів, наукової та методичної літератури й закордонного досвіду, а також основні цілі, функції та завдання прес-служби, що є основою проектування та побудови організаційної структури підрозділів комунікації Національної поліції та МВС України.

Проведений аналіз законодавства, наукових джерел, статистичних матеріалів, правозастосовчої практики дає підстави стверджувати, що на сучасному етапі дослідження та вирішення проблематики адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України потребує якісно нових підходів до розуміння цього виду діяльності. Вказані обставини свідчать про актуальність обраної теми дисертації, її теоретичну та практичну значимість. Саме на вирішення цього завдання і спрямоване дане дисертаційне дослідження, що свідчить про його підвищену актуальність, науково-теоретичну і практичну цінність.

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх новизна

Дисертаційна робота характеризується системним підходом до предмету дослідження. Робота складається із вступу, трьох розділів, які об'єднують дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Структура повністю відповідає цілям і завданням дослідження, дозволяє послідовно розглянути всі проблеми, визначені автором. Обґрунтованість положень, сформульованих у дисертації, підтверджується також критичним аналізом наявних літературних джерел юридичного та методологічного спрямувань.

Слід відзначити обґрунтованість наведених дисертантом висновків, які базуються на грамотному використанні сукупності методів і прийомів наукового пізнання, зокрема: діалектичний метод сприяв аналізу різних концептуальних підходів до організація діяльності інформаційних служб системи МВС України; завдяки формально-юридичному методу зафіксовано основи динаміки нормативно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України; герменевтичний метод застосовано для формулювання дефініцій та їх тлумачення; аксіологічний – у межах з'ясування ціннісних орієнтацій сучасного права, що виявляються в необхідності підвищення якості правовідносин під час здійсненні комунікації в умовах інформаційного суспільства; метод прогнозування використано в контексті дослідження кращих світових практик (досвіду) діяльності інформаційних служб правоохоронних органів Європейського Союзу та інших розвинених країн світу, що дало змогу з'ясувати подальші вектори впровадження їх в Україні; метод класифікації застосовано під час визначення видів та форм взаємодії інформаційних служб системи МВС України з іншими підрозділами правоохоронних органів щодо профілактики правопорушень та обміну інформацією; метод моделювання уможливив виокремити форми і засоби збору, аналізу, обробки та надання інформації інформаційними службами системи МВС України. Загальні прийоми аналізу й синтезу, індукції та дедукції використано в межах формулювання ключових теоретичних положень у всіх підрозділах дисертаційної роботи.

Питання, які розглядаються в дисертації, розкрито на досить високому методологічному рівні. Зокрема, проаналізовано широкий спектр вітчизняних і зарубіжних науково-теоретичних та монографічних робіт з окресленої проблематики, що свідчить про поглиблений аналіз порушеної в дослідженні

проблеми. Крім того, автор вивчив і проаналізував періодичну літературу з цього питання.

В дослідженні системно, послідовно й конструктивно проаналізовані важливі теоретичні аспекти, які повністю розкривають зміст теми дисертаційної роботи, визначено та проаналізовано широкий спектр теоретичних наукових знань з питань діяльності інформаційних систем МВС України. У поєднанні з аналізом думок передових науковців і практичної діяльності працівників Департаменту комунікації, автор здійснив конкретні пропозиції щодо змін до чинного законодавства, норми якого регулюють відносини у сфері діяльності інформаційних служб системи МВС України. З огляду на це, можна наголосити на тому, що вірогідність отриманих результатів і обґрунтованість сформульованих пропозицій спирається на потужний та вірно обраний методологічний інструментарій щодо проведення наукового дослідження, що дозволило всебічно використовувати різноманітний науковий матеріал.

Наукова новизна отриманих дисертантом результатів визначається тим, що дана робота є одним із перших в українській адміністративно-правовій науці монографічним дослідженням, в якому з урахуванням здобутків науковців, положень чинного законодавства та правозастосовчої практики здійснено спробу представити та обґрунтувати комплексне уявлення про сутність та особливості адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України. За результатами проведеного дослідження сформульовано та обґрунтовано низку нових наукових положень і висновків. Вона також визначається сучасною постановкою проблеми, виявленням та дослідженням нових ідей та тенденцій розвитку відносин що виникають у сфері формування та реалізації державної інформаційно-комунікативної політики МВС України з іншими державними та недержавними суб'єктами.

Аналіз рецензованої дисертації дозволяє стверджувати, що в результаті проведеного дослідження автор досягнув визначеної мети та дав відповіді на поставлені завдання. При цьому сформульовані висновки та пропозиції є достатньо аргументовані та оригінальні, відповідають вимогам сьогодення та можуть бути застосовані на практиці.

Так, автор стверджує, що нормативно-правове регулювання діяльності інформаційних служб МВС України становить собою взаємозалежну сукупність адміністративно-правових і інформаційних норм, які спрямовані на формування та реалізацію комунікативно-інформаційної політики МВС України та здебільшого стосуються питань організації та функціонування інформаційних підрозділів МВС України, а також зовнішньо організаційних відносин, щодо реалізації висвітлення основних завдань поставлених перед МВС України тощо. Запропонована авторська класифікація системи нормативно-правових актів, які регламентують діяльність інформаційних підрозділів МВС України та визначено їх особливості. Доведено, що становлення інформаційних служб МВС України це довготривалий та динамічний процес, який має особливості, які пов'язані із розвитком суспільного запиту на інформацію в цілому та інформацію, що стосується діяльності МВС України в рамках тих завдань, що покладені на нього.

Необхідно зазначити виважене та прискіпливе ставлення автора дисертації до опрацювання теоретичних джерел, детального аналізу термінологічного апарату, понять, а також тез і думок різних науковців, на основі якого дисертант формував власні фахові, логічні, слушні висновки та позиції, що може свідчити про комплексний науковий підхід до тих явищ і процесів, які досліджувались у роботі.

Дисертант зробив наголос на визначенні місця та ролі інформаційних служб системи МВС України в здійсненні комунікації в умовах інформаційного суспільства, що дало змогу сформулювати поняття адміністративно-правового статусу останніх, окреслити його структуру та визначити особливості діяльності цих підрозділів. Доведено, що специфікою діяльності інформаційних служб МВС є: 1) особливий предмет – інформаційні відносини на внутрішньодержавному, міждержавному та недержавному рівнях з метою профілактики правопорушень та створення соціально престижного іміджу правоохоронних органів; 2) обсяг роботи інформаційних служб МВС не обмежений рамками якоїсь однієї служби або навіть напрямку діяльності МВС України, передбачається застосування комплексного підходу при виконанні своїх завдань працівниками інформаційних служб МВС на різних рівнях із залученням міжвідомчих і навіть міждержавних інтересів; 3) заходи, у яких беруть участь інформаційні служби МВС, мають велике суспільне і навіть

політичне значення, а отже, за сферою діяльності та інтересів інформаційні служби МВС, а саме Департамент комунікації є номенклатурою, підпорядкованою безпосередньо керівнику МВС України; 4) діяльність має чітку правову регламентацію із визначенням відповідних процедур; 5) наділені відповідним правовим інструментарієм, в тому числі і обмежувального характеру з метою виконання поставлених перед МВС України завдань. Відразу ж слід відмітити, що знайомство із цим дає підстави зробити висновок про наукову обґрунтованість положень, на яких вони базуються, а також про їх важливу практичну значимість.

В роботі сформульовано зміст діяльності інформаційних підрозділів МВС України, який полягає в адміністративній діяльності посадових осіб зазначених підрозділів у встановленому законом порядку із застосуванням принципів, методів, способів, правил, схем та алгоритмів, за якими здійснюється пошук даних, їх збір, обробка, накопичення та зберігання, яка спрямована на висвітлення об'єктивної, достовірної, своєчасної інформації про результати діяльності органів і підрозділів МВС України у обсязі, достатньому для формування поінформованості всіх зацікавлених суб'єктів діяльності відповідної державної інституції та формуванні позитивного іміджу останніх. З'ясував види та форми взаємодії інформаційних служб системи МВС України з іншими підрозділами правоохоронних органів щодо обміну інформацією. Зміст такої взаємодії полягає в спільній, узгодженій за часом, місцем та заходами діяльністю органів і підрозділів МВС України з іншими підрозділами правоохоронних органів щодо вироблення єдиної правової позиції на факти та події, в розв'язанні яких брали участь зазначені учасники. До особливостей такої взаємодії слід віднести: 1) наявність правової регламентації такої діяльності; 2) узгоджена діяльність; 3) наявність декількох суб'єктів спільної діяльності; 4) сприяння та поєднання зусиль всіх учасників такої взаємодії з метою максимального використання можливостей таких суб'єктів для оприлюднення достовірної, об'єктивної та своєчасної інформації про результати діяльності всіх суб'єктів; 5) уникнення можливостей не коректної подачі інформації, що може завдати шкоди як виконанню покладених на відповідні органи завдань так і іміджу відповідних структур.

Слушною думкою є виділення двох основних сторін взаємовідносин інформаційних служб МВС і засобів масової інформації: 1) зовнішня (правове виховання населення, формування громадської думки, інформування громадян з питань діяльності органів і підрозділів МВС України тощо); 2) внутрішня (формування особистих якостей працівників правоохоронних органів і журналістів).

Дисертант приділяє увагу питанням форм та методів взаємодії інформаційних служб МВС України з представниками засобів масової інформації в період підготовки до забезпечення масового заходу, при забезпеченні громадського порядку під час його проведення, після завершення та запропоновано такі:

1) на першому етапі правоохоронні органи можуть здійснювати: публікацію матеріалів у засобах масової інформації з роз'ясненням законодавства України та інших нормативних актів, заходів безпеки, у тому числі обмежувальних і силових; на брифінгах, робочих зустрічах із журналістами називати їм прізвища, посади керівників правоохоронних органів, які відповідають за забезпечення громадського порядку під час проведення масового заходу, до яких вони, у разі необхідності, можуть звертатись, інформувати про місце дислокації та контактні телефони оперативного штабу правоохоронних органів;

2) на другому етапі керівники, які забезпечують громадський порядок, можуть: встановлювати безпосередні контакти з представниками засобів масової інформації; коментувати (у разі необхідності) представникам засобів масової інформації дії підлеглих та свої розпорядження щодо маневру, залучення додаткових сил і засобів тощо; звертати увагу представників засобів масової інформації на конкретних організаторів та активних учасників порушень громадського порядку, або порядку проведення масового заходу, надавати журналістам допомогу у фіксації цих протиправних дій; створювати безпечні умови для виконання ними своїх професійних обов'язків;

3) на третьому етапі, якщо необхідно, керівники правоохоронних органів та працівники інформаційних служб МВС можуть проводити брифінги, робочі зустрічі з представниками засобів масової інформації, на яких роз'яснювати заходи, вжиті правоохоронними органами щодо підтримання громадського порядку, безпеки, правового впливу на порушників; вживати заходів щодо об'єктивного висвітлення

засобами масової інформації дій правоохоронних органів з підтримання громадського порядку.

В рукописі акцентовано увагу на організаційно-правових аспектах удосконалення та розвитку діяльності інформаційних служб системи МВС України, які полягають у наступному: 1) формування сучасної інформаційно-комунікаційної політики МВС України на європейських принципах діяльності державних інституцій та МВС України із застосуванням найкращих практик збору, обробки та подачі інформації; 2) створення багатоцільових та багатофункціональних інформаційних систем висвітлення діяльності органів і підрозділів МВС України; 3) зміцнення кадрового потенціалу інформаційних підрозділів МВС за рахунок запрошення до роботи професійних журналістів; 4) подальша розбудова інформаційної мережі та створення умов для ефективного функціонування інформаційних обліків; 5) удосконалення чинного законодавства в частині визначення правових та організаційних форм висвітлення інформації про результати діяльності органів і підрозділів МВС України; 6) удосконалення форм і методів захисту інформації та неможливості не санкціонованого доступу до останньої, враховуючи завдання та функції, які покладені на МВС України.

Досить цікавим та таким, що відповідає вимогам сьогодення, потребує впровадження в діяльність вітчизняних правоохоронних органів, кращих світових практик діяльності інформаційних служб правоохоронних органів, що дало змогу прийти до висновку, що комунікативна політика яка виокремлюється у багатьох державах має свої власні принципи, цілі, рішення, правила, заходи, кодекси поведінки. Для кожного правоохоронного органу держави з урахуванням особливостей та юридичної практики встановлений найбільш прийнятний зразок документу, що в свою чергу сприяє ефективності комунікативної політики у забезпеченні правопорядку.

Таким чином, з урахуванням зазначеного можна стверджувати, що новизна дисертації виявляється як у самому підході до досліджуваних проблем, так і у запропонованому розв'язанні конкретних питань.

3. Достовірність і новизна наукових положень, висновків і рекомендацій

Оцінюючи найважливіші здобутки дисертаційного дослідження, варто вказати, що дисертаційна робота за характером і змістом розкритих питань є новітнім комплексним системним дослідженням адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України. За результатами проведеного аналізу сформовано низку нових теоретичних та практичних положень, висновків та пропозицій.

Ознайомлення із науковим дослідженням дає підстави стверджувати, що основні положення і висновки, які виносяться здобувачем на захист, мають відповідний високий ступінь наукової новизни. Дисертаційне дослідження має обґрунтовані та достовірні наукові висновки, які доповнюють існуючі позиції науковців або по-новому надають вирішення існуючих проблем адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України. Елементи наукової новизни сформульовані коректно, їх кількість та кваліфікаційні ознаки відповідають нормативним вимогам. У першу чергу, з позитивного боку слід відмітити надзвичайно чітке та правильне визначення автором роботи об'єкта та предмета дослідження. У свою чергу, правильне розуміння об'єкта та предмета дослідження дозволило автору зробити свою наукову ідею цілісною, обґрунтованою та донести до наукової громадськості власні ідеї та пропозиції, а також уникнути формалізму і зробити дисертацію реальним внеском в науку адміністративного права.

4. Значення одержаних результатів для науки й практики та рекомендації щодо їх можливого використання

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що висновки та пропозиції, які містяться в дисертації, упроваджені та використовуються в:

– процесі правотворчості – у контексті вдосконалення законодавства України в частині нормативно-правового забезпечення діяльності інформаційних служб системи МВС України, а також при підготовці змін і доповнень до постанов Кабінету міністрів, наказів, інструкцій та розпоряджень Міністерства внутрішніх

справ України та інших нормативно-правових актів, спрямованих на підвищення ефективності діяльності інформаційних служб системи МВС України;

– науково-дослідній роботі – для розв’язання теоретико-правових проблем, пов’язаних з адміністративно-правовим регулюванням діяльності інформаційних служб системи МВС України;

– навчальному процесі – у межах викладання навчальних дисциплін і спецкурсів, як: «Поліцейська діяльність», «Адміністративне право», «Адміністративний процес», «Організація охорони публічного порядку», «Актуальні проблеми та організація попередження правопорушень», тощо; при підготовці відповідних розділів підручників, навчальних і методичних посібників, лекцій і методичних рекомендацій; при удосконаленні вже існуючих та розробці нових навчальних планів і програм;

– правозастосуванні – у системі занять зі службової підготовки працівників Департаменту комунікації. Результати проведеного дослідження також можуть бути використані у науково-дослідній роботі для подальшого розвитку положень науки адміністративного права та процесу, поліцейського права. З позитивного боку слід відмітити той факт, що практична значимість результатів дослідження підтверджена відповідними актами, які містяться у додатках.

Отже, дисертаційна робота може виступати теоретичною основою для проведення науково-прикладних досліджень у сфері адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України. Висновки та рекомендації, що сформовані автором, можуть бути враховані при вдосконаленні чинного національного законодавства.

5. Повнота викладу наукових положень, висновків і рекомендацій в наукових публікаціях, зарахованих за темою дисертації

Результати дисертаційного дослідження Булаєва В.П. достатньою мірою висвітлені у шести опублікованих працях, які надруковані у наукових фахових виданнях, перелік яких затверджено МОН України (одна у зарубіжному виданні) та у виступах на восьми наукових та науково-практичних заходах різного рівня.

Таке представлення результатів наукової роботи є достатнім. Кількість публікацій, обсяг, якість, повнота висвітлення результатів та розкриття змісту

дисертації відповідає вимогам МОН України. Зазначені публікації повною мірою висвітлюють основні наукові положення дисертації.

Спрямованість науково-практичних конференцій, де відбувалася апробація дисертаційного дослідження, характер статей дисертанта, в яких відображено положення дисертації і результати проведених досліджень, повною мірою вказують, що дисертація пройшла належну апробацію та є самостійною науковою працею, що має завершений характер.

Ознайомлення з текстом дисертації дає підстави стверджувати, що за структурою та змістом робота відповідає вимогам, що ставляться МОН України. У тексті роботи відображено основні положення, зміст, результати і висновки здійсненого наукового дослідження.

6. Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності

Дисертаційна робота є самостійно написаною кваліфікаційною науковою працею із науково-обґрунтованими висновками та рекомендаціями, які виставлені автором для публічного захисту.

Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідні джерела. У роботі відсутнє привласнення чужих ідей, результатів або слів без оформлення належного цитування.

Автором дотримано норми законодавства про авторське право і суміжні права та надано достовірну інформацію про результати наукової діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Отже, у дисертаційному дослідженні Булаєва Віктора Петровича «Адміністративно-правове регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України» відсутні порушення академічної доброчесності.

Оформлення дисертації Булаєва В.П. відповідає тим вимогам, які висуваються до такого роду робіт. Зокрема, слід відмітити, що структурно дослідження побудовано логічно, розділи і підрозділи взаємопов'язані між собою.

Вибрана структура дисертації дозволила автору послідовно і системно проаналізувати широкий спектр питань які стосуються адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України. При розбитті розділів основного тексту на підрозділи автором дотримані правила пропорційності,

непересіченості, взаємовиключення і неперервності. Автор послідовно виклав матеріал, в основному правильно співвідносячи загальні та конкретні питання, сформулював необхідні наукові дефініції.

Мета і завдання, визначені автором у вступі, відповідають змісту дослідження та загальним висновкам, а всі висновки та рекомендації, зроблені автором, об'єднані провідною ідеєю – підвищення ефективності адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України.

7. Питання для дискусійного обговорення та недоліки дисертаційної роботи щодо її змісту та оформлення

Як і при дослідженні будь-якої достатньо складної і нової теоретичної проблеми, в зазначеній дисертації містяться деякі спірні, неузгоджені і не зовсім обґрунтовані положення, які можуть стати підґрунтям наукової дискусії й звісно насамперед напрямками подальшої розробки відповідної проблематики. Водночас варто зауважити, що наведені далі недоліки не впливають в цілому на позитивний та цінний для науки характер дисертації. Отже, слід вказати й на певні дискусійні моменти дослідження, зокрема:

По-перше, в підрозділі 1.1 Стан наукових досліджень проблем адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України, дисертанту слід врахувати результати наукових досліджень, які були проведені останнім часом з проблемних питань, що порушуються в роботі.

По-друге, доцільно було б більше уваги приділити визначенню низки понять щодо адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб МВС України, зокрема: «комунікативні відносини», «комунікативно-інформаційні процедури», оскільки вони є важливими у розкритті питань адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України.

По-третє, здійснюючи аналіз становлення та розвитку інформаційних служб системи МВС України дисертант використовує історичні матеріали засновані на діяльності інформаційних служб в часи СРСР. Об'єктивно цей проміжок часу становить більшу частину, в той же час, потрібно приділити увагу адміністративно-правовому регулюванню діяльності інформаційних служб системи МВС України сучасної України.

По-четверте, при розгляді питання, яке висвітлює види та форми взаємодії інформаційних служб системи МВС України з іншими підрозділами правоохоронних органів щодо обміну інформацією, недостатньо в повній мірі розкриті особливості такої взаємодії, а саме: узгоджена діяльність; уникнення можливостей не коректної подачі інформації, що може завдати шкоди іміджу відповідних структур.

Підсумовуючи викладене, необхідно зазначити, що наведені вище критичні зауваження та рекомендації стосуються дискусійних питань, певної неповноти та непослідовності розгляду окремих питань теми дисертації і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження, яке має науково-теоретичне і практичне значення, містить наукові положення, які являють нові підходи до вирішення конкретного наукового завдання і сприяють підвищенню ефективності адміністративно-правового регулювання профілактичної діяльності дільничних офіцерів поліції.

